

Svjatoslav: Ptičeva zimska pesem.

Moj čivčiv in moj živžav
ugasnil je te dni;
burja tuli prek dobrav,
ves božji dan sneži.
Ni več zrnja, ni več žit,
ni pesmi in igrač,
v sine misli sem zavit,
molčim kot star berač.

V tesni kletki je moj brat
pred zimami zaprt,
dosti hrane, pa je mlad,
in poje ves potrt.

Ne šteje dnevov mi kronik
in ko letim skoz gozd,
srce se širi v silen krik:
>Berač sem, toda prost!<

Svjatoslav: Naš ded je romal.

Naš ded je romal na goró
in je prinesel rože tri
od Jezuščka in od Marije.

Prva je za jasno solnce,
ki v deželah daljnih sije,
da bi tudi nam gorelo,
naše hribe razcvetelo.

Druga je za našo mater,
ki je bolna v tesni bajti,
da bi v mladem jutru vstala,
nam potí do zvezd kazala.

Tretja je za zemljo skalno,
ki so zarje ji ugasle,
da bi prosto pesem pela,
da bi luči spet ji ozrasle.

Naš ded je romal na goró
in je prinesel luči tri —
in vse v spetlobi njih blesti.